

A.K.A (Also Known As)

De Daniel J. Meyer

Aclariments

1. L'obra és bilingüe (potser trilingüe fins i tot). Hi ha escenes que són en català, d'altres, en castellà, i d'altres que intercalen paraules en les dues llengües. És per això que escriurem en cursiva les paraules en l'idioma aliè a la llengua predominant de l'escena (tot i que no sempre serà el mateix).
2. Si es vol traduir aquesta obra, possiblement serà necessari trobar dos registres de l'idioma: un més col·loquial i amb molt d'argot i un altre més formal (per parlar, per exemple, amb els pares).
3. Hi ha línies que divideixen el text. Generalment indiquen un canvi d'espai o d'energia i/o d'interlocutor.
4. A nivell de direcció, es recomana que el públic estigui situat al voltant de l'actor.

Escena 1

-Carlos. Me llamo Carlos.

-No sé.

-No sé. Me ha dicho la profe de literatura que venga. Así que... aquí estoy.

Estic enfadat. Però és momentani. No sóc un *tío* que m'enfadi massa. La vida és una i és per gaudir-la, no, *tete?* (*A algú del públic*). Mola el teu pentinat.

Sóc una persona feliç. Tinc 15 anys i no em puc queixar massa de res. Visc en una casa que està bé i els meu pares... són pesats com tots els *viejos* però *se enrollan un huevo* de vegades. L'altre dia, per exemple, va venir *el viejo* i em va regalar una *Play 3*. Fa un temps que li vaig dir que la volia però tampoc és que *me flipen* els videojocs com al Martí. El Martí és el meu millor amic i aquest sí que està malalt pels videojocs.

Doncs el *viejo* em va portar la *Play*. Així, un dimecres a la nit. Perquè a una botiga del costat de la seva feina l'havia vist rebaixada. Va entrar per la porta, em va cridar i em va donar el paquet i pffff... màgia. Pura màgia.

Vaig a l'escola, m'avorreixo i torno a casa. Després a *pasar el rato con los colegas*, de vegades, i a fer els deures que "*posa*" la de mates. Perquè els deures sempre els "*posa*" la de mates. Les altres són més *enrolladas* o passen. Alguns profes últimament passen i... a mi ja m'està bé. La veritat és que hi ha alguns *colegas de clase* que la lían bastant i... passen. Normal. Pobres.

-No sé. ¡Ya lo he dicho!

-No, no tengo ganas de hablar.

-Sí, estoy enfadado.

-Porque no debería estar aquí. Yo estoy bien.

Sóc bon alumne en general. Excepte en *educación física*, que... pfff... *da palo* córrer i fer esport. *Lo de correr y sudar* no em va massa i... jo crec que així estic bé. (A algú del públic.). O no? Jugar al futbol em mola però no massa rato i menys a classe d'educació física. Ens fan posar uns *trajes* que pffff... (Fa un gest amb el dit cap a baix, negatiu.)

Però hi jugo. Amb la meva roba, però. I quan veig que ja començo a *sudar* paro.

Sempre li dic a la *profe* que em trobo malament. Aleshores em mira com sabent "que se la estic fotent", amb cara de "*procesando info y ahora te la fotré jo*", de saber que menteixo però... què em podria dir? "Vinga, Carles torna al camp i segueix corrent?". Sí, ella em diu Carles tot i que em dic Carlos. Però no em molesta que em diguin Carles *aunque la tía...*

-Em dic Carlos

-D'acord, Carles.

I és en aquest moment que em fa el gest de que vagi a seure i descansar.

(Fa el gest.)

L'altre dia em va dir que això em passava per fumar.

¡*Pero qué dice?! Se lo negué, tío.*

Però *¿qué me va a decir a mí la tía esta que fumo?* Em va dir que feia pudor i que la propera vegada que fes aquesta pudor els hi diria als meus pares. ¡Bah! I és que no fumo. Potser algun cop, però no fumo.

M'assec al banc i miro com corren *detrás de "la pelotita"* els *colegas*. (Riu.)

A *las tías*, sempre les deixa acabar abans. O deixa que facin *bailoteos* i diferents coses perquè diu que això també és fer exercici. ¡*No te jode?! Això mola més. Jo també vull ballar!* (Fa alguns passos de ball.)

Però "em callo" i m'ho guardo i miro com ballen i com juguen futbol. ¡*Pringaos!*

Ahí va el Martí. No entenc per què aquest *tío hace el pringao* corrent amunt i avall. És molt graciós veure'l córrer sense tocar la pilota i mirant-la com va *de un lado al otro, de un lado al otro, de un lado al otro, de un lado...* *¿Mola, eh?*

(A un altre del públic.)

-¡No! No me mires así. ¿Crees que estoy aquí porque soy el asocial? ¿El *friky* de la clase?

-A ver. Me toca bastante las pelotas que me llamen a estas reuniones, pero... porque yo no tengo nada que decir y me da un poco de corte venir y no explicar ningún problema. Eso es todo.

-Gracias.

-Sí, me quedaré a escuchar las historias de mis compañeros.

La que coordina aquestes reunions és moooooooooooooolt pesada. Bona gent, però eh... però pesada.

Són col·legues amb la meva *vieja*. Anaven juntes al gimnàs o algo així i *se quedaron amigas*. Ara ja no hi va més, a la vista està. (*Fa un gest a algú del públic.*)

Termina la reunió.

Me'n vaig a casa.

"Què tal, mama? Sí! Tot bé. Sí. Avisa'm quan estigui el sopar".

Em tanco a la meva habitació. Poso música. I ballo.

(*Música. Canta/balla. Una música animada. Ell està bé. Canta, potser rapeja i balla molt bé hip-hop. És la coreo que li hagués agradat fer a classe d'educació física.*)

Escena 2

Em llenço al llit i em poso amb el mòbil. *Mis viejos* són bastant *guais* i em deixen fer servir el mòbil quan vull i fer mil coses i no *es figuen*.

Jo tampoc és que els doni molts motius per ficar-s'hi. Trec bones notes o regulars. No tinc problemes amb la *penya*... (*mira al mateix del públic d'abans*) per més que tu et pensis que sí.

De veritat. (*Riu.*) *No tengo problemas con nadie* i tinc bastants amics.

Tampoc tinc problemes amb les drogues, tot i que tu també et pensis que sí. *Un porro de vez en cuando*, però no bec alcohol i mai em fumo un peta solo. És una cosa *con los colegas*. (*A un del públic.*) Igual que tu. (*En mira un altre.*) O tu o ell.

Sóc al llit. Trec el mòbil i em descarrego l'app. Em va dir el Txema que ara hi ha una app com el Tinder, que va també pels joves. *¡Mola, tío!* Pfff... molt millor que la merda d'app que estava fent servir: *Chicas cerca*. A prop de casa hi ha moltes *churris*.

Les conec a la majoria perquè són veïnes, *que ya las tengo muy vistas*, o algunes de l'*insti*. *¡Joder! ¡Está todo kiski!* Hi és tothom. (*A un altre del públic.*) A tu també et passa? Les coneixes a totes, eh?

De *nick* em poso... (*a un altre del públic*) què et penses, que t'ho diré? *¿Estás tonto o qué?* I a ell, *menos*. No vull que sàpigues qui sóc. Tampoc poso foto de cara sencera. "Poso" una que només es veu el perfil i... surto *guapete*. *Torso al aire y así, torcido, marcando. ¡Ole!*

Churri, like.

Pivón, like.

Rubiaca, like.

Orcazo de Mordor.

Hasta nunki.

Mola.

No.

No. Fora.

Mmm... *¡Paso!*

¡Caramba!

Hola k tal tía?

BEEP

Holi. Bé i tu?

BEEP

Bien. Dsp de verte mejor. Tienes + fotos?

BEEP

Sí ¿Tú? Per cert, Cat. o Cast.

BEEP

El que vulguis. *Yo voy mezclando.*

BEEP

Ok. Jo també... depenent del entorn

BEEP

Ok. Me envías alguna foto o qué?

BEEP

Primero tú

Foto de mi en bañador. (*Pose.*)

Foto de mi con los tetes. (*Pose.*)

"¡Soy el de la derecha!"

"No, iel otro!"

I passem la tarda xerrant.

"A sopaaaaaar".

"¡Ya voy!" *Mi vieja*, que em crida per sopar.

Escena 3

Dia següent. *Cole. Classes. Me aburro. Però penso en ella. ¡Joder la piba!*

El Martí em diu de quedar a la tarda per veure una sèrie que estem veient a Netflix: *Stranger things*. El germà del Martí va dir que era espectacular i estudia cine i tothom diu que és *la hostia*, però jo... no ho sé. Tampoc li veig massa el què. És intrigant i da *iuiu* de vegades però... tampoc em flipa. Jo crec que al Martí tampoc. Però com que el Martí sempre vol copiar el seu germà i si el germà diu que és *guai*, és *guai*. I el seu germà diu que amb aquesta camisa lligaràs segur, és *guai* i se la posa; i si el germà diu que li guardem aquesta bosseta però que no li diguem a la mare, li guardem... però també es cert que el germà de vegades ens dóna un porro i li agafem.

"Va, que a tu tot això t'agrada". (*I riu.*)

Pfff... no em mola gens aquest pavo.

"Tio, Martí. La propera vegada li dius al teu germà que s'ho guardi ell. Pavo, algun dia tindràs una bronca per culpa seva".

L'altre dia, la bossa, me la vaig quedar jo perquè va arribar la seva mare i me la va llençar a les mans.

¡JODER PAVO! ¡Odio las drogas duras y las pollas en vinagre!

La mare va sortir de l'habitació, vaig obrir la finestra i la vaig llençar.

-*"A la mierda. ¡A tomar por culo!"*

-*"¡HOSTIA PUTA! ¡Joder con el morito! Martí, que no vingui més el morito aquest"*.

Li vaig dir al Martí que ell *no la guardase y que si quiere su droga que se la busque él*. ¡A cagar amb el germà del Martí!

Doncs el Martí em va invitar a veure *Stranger Things*.

¡Hostia tio! No em surt pronunciar-ho bé. Stranger Things, Stranger Things, Stranger Things. (A un del públic.) ¡Prova de dir-ho ràpid i bé, ja veuràs! Stranger Things, Stranger Things, Stranger Things...

Em va invitar i li vaig dir que no. Havia de venir a...

...la reunió, una altra vegada y... *aquí estoy*.

-Hola. ¿Qué tal? (*Sonríe.*)

-La verdad que estoy muy bien.

-Porque...

(A un del públic, amb complicitat mirant la resta del públic.)

Em fa vergonya explicar-li a tothom lo de la churri però estic content i... *ayer nos hemos quedado también después de cenar charlando. No lo dije antes porque me daba vergüenza pero... mola y...*

(A un altre del públic.) Poc a poc. Mira com em miren... *están tristes*. Sempre vénen a aquestes reunions i expliquen coses tristes. M'agradaria que poguessin estar tan contents com jo.

-Porque... Conocí a un pava. ¡Perdón, una chica!

-Sí. Bueno, todavía no la conozco. Pero hemos estado hablando toda la noche.

-Primero nos presentamos. Ella se llama Clàudia. Es rubia, ojos claros. Súper guapa la tía, con unas tetas... ¡Perdón! Muy buen físico. Simpática.

-Sí, es muy inteligente. Va al colegio de la Sagrada Familia. Debe tener pasta. Bueno, se la ve de pasta y a parte me salía a 1 km en la app, por lo que debe estar para arriba, zona alta, porque para el otro lado está la zona chungu y ya te digo yo que esta no es de la zona chungu. Y en la foto estaba en el Caribe o algo así.

-Yo le envié la foto mía en bañador.

-Sí, sin camiseta. ¿Qué pasa, tío? ¿Que no estoy bien?

-¡Ah!

-Estamos conociéndonos.

Acaba la reunió. *¡Un tostón!* Tot i que hi ha gent que és *maja*. Trista, però *maja*. Expliquen coses sobre la seva família i com es senten amb elles i demés *movidas raras*. Jo, per sort, a casa bé. I amb *los viejos*, bé.

"Hola, Mama."

Aquesta vegada no li dic *vieja*. Estic de bon humor: "Sí. Tot bé."

"Avisa'm per sopar."

"Sí, ja he fet tots el deures."

Segueixo cap a la meva habitació. Vull encendre el mòbil i posar-me a parlar amb la Clàudia.

"Sí, mama. Ha anat bé la reunió. Però no entenc per què *haig d'anar*."

"No... no vull parlar de res. Puc?"

Ara sí, vaig cap a la meva habitació. Tanco la porta.

(*Sona música.*)

Agafó el mòbil. Em connecto.

"Hola"

BEEP

No em diu res. No està connectada *¡Fuck!*
Poso música.

Em poso a llegir una *charla* d'ahir. *¡Mola!*

Estava pensant que això de connectar-se al mòbil des de casa és una mica com això del *trasto* aquest que tenen els de *Stranger Things*. (*Mira un del públic.*) *Stranger Things, Stranger Things, Stranger Things, Stranger Things...* impossible dir-ho ràpid i bé. *¿O no?* Ja t'ho he dit, tío. És com lo del *walkie*. *Mis viejos* me'l deixen fer servir des de casa i em deixaven portar-lo al *cole*, però ara la nova directora no vol que portem mòbils a l'escola així que... els deixem a casa i parlem només des de casa. Per no desconcentrar-nos. *Vamos, que es un putu walkie-talkie para hablar con los colegas pero en vez de pillar interferencias*, doncs... mires coses per internet i et distreus o... bueno, no lligaven amb el *walkie* en la serie. Està bé, en veritat. Crec que tenen raó i que les classes van molt millor sense els mòbils. Es *lía menos*.

BEEP

"Hola. *¿Qué tal? ¿Cómo fue el día?*

No sé què dir-li.

"Bien. Súper bien"... Y estuve pensando todo el día en ti, pero... m'estic flipant.

"No he hecho mucho ¿I tu k tal?"

BEEP

M'explica tot el seu dia i em pregunta si tinc Instagram. Em passa el seu perfil. Em demana el meu i li dono. ¡Mierda! A Insta posa que tinc 15 i ho veurà i a l'app tipo Tinder diu 17. Entro a l'Instagram. Espero que no es doni compte de que m'he desconnectat per un moment. Entro a ajustes, editar. Carlos, 15 años. "La vida es para vivirla y disfrutarla bro" . Lo mismo pero... 17 años. ¡No, mierda! Los colegas se darán cuenta i la mare... Sí, és moderna i té Instagram i m'ha obligat a que la deixi seguir-me. Finalment deixo: "Carlos, me gusta vivir la vida" y... ¡No! "Carlos. Life's too short to last long. Let's live!". Sí, perfecte.

És la primera frase que em va sortir al Google quan vaig posar "*frases life*". Havia de posar algo y bien. Anglès *siempre es bien*.

Em poso a veure el seu perfil i començo a popear. Vaig posant likes a les seves fotos on hi és ella. Sola. Ella també va posant-me likes a fotos meves.

BEEP

No sabía que te gustaba el hip hop

BEEP

Sí. Mola tía

BEEP

A mi también

BEEP

¿De verdad? Pensé que no.

BEEP

Pensaste que era una pija que no me gusta más que el pop.

¡WOOWWW!

¡És divertida! Àcida. M'agrada.

Like

Like

FAV. Capturo pantalla.

Like

Comentario: "Guapa".

Comentario: "Surts molt guapo aquí".

Like

Like

Lo peta. Esta pava lo peta.

BEEP

Siempre usas sudaderas con capucha ¿por algo en especial?
¡Hip-hoper total!

"A SOPAAAAAAR", crida la meva mare.

"Voy a cenar. Luego seguimos + emoticono de sonrisa con cachetes rojos".

BEEP

"Emoticono de beso con corazón."

Ohhhh... m'encanta.

Vaig a sopar i també vaig amb la caputxa posada. Mai me la trec. Potser és el moment que...

BEEP

No me contestaste lo de la capucha.

BEEP

Voy siempre con capucha. Me mola.

BEEP

Guay. Me gusta + emoticono de ojos enamorados.

-Sí. Siempre llevo la capucha puesta. Es por varias cosas y muchas a la vez. Pero... ya lo expliqué en estas reuniones, ¿no?

-¿Para los compañeros nuevos?

Pffff. ¡Palo!

-¡Que yo estoy bien! Soy feliz. No tengo ningún problema.
¿Por qué tengo que venir aquí?

-Bueno, va.

-Me adoptaron cuando tenía 3.

-No, no fue aquí. (*Rebufa.*) Fue en Grecia. Creo... o por ahí. A ver, yo me siento hijo de mis viejos, o sea, mis padres, mis... padres. No me siento árabe, o sirio o lo que sea... ni mucho menos... Tampoco se bien la historia. Época de guerra

en los Balcanes, venían de desplazamientos raros... ellos ya eran inmigrantes en los Balcanes, que tampoco sé bien por qué habían ido y...
No sé bien nada, ni me interesa, ni sé por qué estamos hablando de esto.

-A mi me parecen geniales estas reuniones que hacéis y la verdad es que cada vez me caéis mejor pero yo no quiero explicar cosas de bajón ni nada. Yo estoy bien y... ha habido avances con Clàudia y prefiero explicaros esto.

Abans de continuar, potser, hauria de dir-vos que han passat 2 setmanes i anem parlant amb la Clàudia i *de puta madre*. Cada dia més i més... íntimament. Que ja us explicaré, o no, o sí.
Voleu saber ¿No?
(*Riu.*)

Escena 4

-Clàudia el otro día me dijo de quedar. Fue así.

Arribava del cole.

"Hola, vieja". Havia tingut un mal dia perquè la de mates m'havia enviat a parlar amb la directora de l'escola perquè em va pillar amb el mòbil *chateando por whatsapp* amb la Clàudia.

-Sí, ya nos hemos pasado el teléfono y hemos hablado por Whatsapp y por teléfono y... ¡Qué voz! Pero quedar... pff... No sé. Me da corte.

Tinc por de no agradar-li o que es ralli perquè semblo moro. Això últim negaré haver-ho dit, si no em tocan 20 anys més de reunions.

"Sí. Tot bé."

"Avisa'm quan estigui el sopar. Gràcieessss."

Vaig a la meua habitació, tanco la porta i... *musiquita*.
Viernes por la noche...

(*Sona música.*)

BEEP. (*Llegeix primer i després al públic.*) "Missatge de los colegas per quedar més tard al parc."

Un rato... unos petas y rajar.

BEEP

No sé tíos...

BEEP. "Missatge de Clàudia."

Holi ¿¡Estás!?

BEEP

Sí. ¡¡llámame!

BEEP

No puedo. Está mi papa por aquí y lo tengo encima. Por Whatsapp mejor Y... guiño de ojo, sin emoticono.

BEEP

Vale.

BEEP

¿Esta noche qué haces?

BEEP

No sé. ¿Por?

BEEP

¿No ibas con tu amigos al parque?

BEEP

Sí... quizá... no sé + emoticono de carita pensando.

BEEP

¡Ah!

BEEP

¿x k?

BEEP

Iba a ir a verte.

¡Buaaaa! ¡*Flipa colega!* Buaaaa buaaaa. Què faig? Què em poso? Ufffff, no li agradaré. ¡Va, va, va!

BEEP

Hola nene. Hi aniré. A quina hora quedem?

Coordino amb el Martí. Mentrestant li escric a la Clàudia i vaig vestint-me.

Más musiquita.

(Canvia de cançó i/o apuja el volum.)

(Música. Canta i balla. És feliç, està entusiasmat i eufòric. Es canvia de roba, es mira al mirall. Alegria pre-fiesta.)

Em canvio.

Camisa o samarreta.

Ajustada o no? Amb o sense estampado?

No, no. Millor sudadera i la caputxa.

Tenia tot controlat per l'Instagram però...buaaaaaah.

Sudadera, sudadera. Millor continuar amb el meu estil.

(Fa beatbox, balla popping o alguna cosa semblant i que sigui elèctrica.)

Me junto con la troop. Estem: el Martí, el Txema i el Pepe. *Todos los tetes.* Que no us he explicat qui és però... tampoc cal. *(Mira al públic i somriu.)*

Bueno... és el típic *chulazo de turno* que sempre ve amb la samarreta *apretada, bien peinado y marcando paquete.* A veure, el tío està *to' fuerte y tiene a las pavas como locas,* però no fa falta que vingui amb això per estar amb els col·legues. Sempre vol mostrar-se i estic una mica cansat... *buen rollo, eh.* És divertit i sempre ens fa pixar.

S'encenen un peta però jo dic que no en vull. *No quiero que se me vaya la flapa.* Apareix ella, amb les seves amigues.

¡Flipo! ¡Flipo! És molt més guapa que a les fotos i les seves amigues són totes *Barbies.* Estan una mica nervioses,

suposo que per vindre al parc o perquè estem nosaltres. No són noies "de parc".

Es nota de lluny que li pregunten "*¿Cuál es? ¿Cuál es?*" El Martí, que és l'únic que sap i l'he dit que no digui res si us plau, també em pregunta: "Qui és? Qui és?". Això provoca un *corrillo* també a la banda dels tíos.

Passem a la batalla. *Los embajadores de ambos bandos, valientemente, damos unos pasos al frente. A la vista de los dos ejércitos, nos saludamos en el centro.* Ens mirem. *Tensión en el campo de combate.* Dos petons i ens quedem mirant-nos. Ens somriem.

"Ueeee", s'escolta des de la banda del tíos i les ties riuen. *Distensión y alegría en los ejércitos.*

Els dos ens ruboritzem i somriem. Li dic d'anar a on estan els jocs per nens i ens asseiem al mig del balancí. Els nois i noies ens miren fixament, fins que el Pepe invita les noies a seure amb ells i els ofereix un *porro*. Elles dubten... no només que mai han vingut al parc sinó que mai de la vida un desconegut els ha ofert un *porro*.

2 segons de dubte... i 10 minuts més tard *ya están todos con la pájara.*

No només res de parc i res de desconeguts, sinó que tampoc res de *porros*. *¡Pájara, pájara! Están a lo loco, sin control y ¡sin miedo!* Millor, així estan distrets.

La Clàudia i jo xerrem, riem, ens mirem. Em demana que em tregui la caputxa.

Diu que no plou, ni fa vent, ni fa sol...

Me la trec. És... de les poques persones que em veu sense caputxa. Hòstia! *¡El pelo!* No em vaig posar res i sec és molt de moro. M'ho diu sempre el puto germà del Martí però té raó.

No importa. Estic còmode i. m'agrada. M'agrada molt. Ens quedem mirant-nos. Hauria d'avançar? Em somriu i s'adona de tot el que estic pensant i m'apropa la mà i... jo poso la meva mà a sobre de la seva... i... m'agrada de veritat!

Ens agafem de la mà. Carícies amb els dit. La torno a mirar. Ella puja la mirada que estava dirigida cap a les carícies de les mans. *¡Sin miedo!* Ens mirem. M'apropo i...

Pfff... *Magia.* Els seus llavis són màgics.

Pfff. *Magia total. Explosión de magia.*

(Tanca els ulls i somriu.)

Beso.

Música. Balla i/o canta. És un moment molt íntim. S'abstrau de tot el món.

"Ueeee"

Ara tant els nois com les noies criden. *Ens* riem nosaltres també i decidim anar amb ells. Caminem 5 metres de la mà però ens adonem que quedarem *muy ñoños*. Així que ens deixem anar però continuem mirant-nos de reüll amb complicitat.

El Pep posa música. ¡Calle 13! I ballem i cantem...

(Sona música.)

"Atrevete te-te"

(Balla i descriu tota una escena de festa, tothom balla. Lliguen els amics amb les amigues. Ells ballen junts i gaudeixen molt. S'ha d'entendre que aquesta "coreo" no és només el seu món interior sinó la festa al parc.)

(Fi de festa.)

(Mira tot el públic.)

-¿Me entendéis? Yo prefiero contaros esto. Estaría bien contarnos también las cosas buenas que nos pasan en estas reuniones. ¿No?

-Sí es especial. He besado a otras *churris* pero con Clàudia es distinto... con ella tenía ganas de... cantar.

-No sé. Yo entiendo que se hable de lo que cada uno siente pero es que yo no tengo ningún problema de que me discriminen ni nada y de adaptación, menos. Me siento de aquí, soy de aquí... no sé. Y estoy feliz de vivir aquí.

-Bueno... hasta el próximo jueves.